

[Drachmann.]

ikke bliver et negativt Resultat. Men jeg maa hævde ligesom før — og nu støtter jeg mig til Ministerens egne Ord —, at vi endnu er i Uklarhed, vi venter paa en Afgørelse, vi haaber, den bliver positiv, men kan befrygte, at den bliver negativ. I denne Situation, hvor vi intet ved, uden at vi mangler Afslutningen, Klarheden, afskærer vi os fra ethvert Middel til at opstille nye Foranstaltninger og skabe et nyt Grundlag for dansk Handelspolitik.

Ministeren tilføjede ganske vist, at saa stod det os frit for at opsigte. Maa jeg rette et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Minister: hvis England tiltræder dette, hvis rent ud sagt den nuværende engelske socialdemokratiske Regering mener, at denne Tilslutning, der kommer i Genève, er nok til at tilfredsstille England, og Konventionen altsaa træder ud i Livet som en Torso, men dog altsaa som en Kendsgerning, hvortil vi har sluttet os, vil den højtærede Udenrigsminister da paa Regeringens Vegne kunne sige noget om, hvorvidt man fra dansk Side vil opsigte Konventionen, hvis England for sit Vedkommende igen træder tilbage herfra?

Jeg er jo bange for, at den kommer til at binde os evindeligt — det var rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at vi er saa træge til at lave Forandringer i saa Henseende —, og Resultatet vil da blive, at vi, naar Afgørelsen foreligger med Hensyn til Mestbegunstigelsen, i Virkeligheden vil staa ude i det tomme Rum, som jeg allerede har sagt, og det er denne Situation, vi fra vor Side *ikke* ønsker.

Ogsaa den højtærede Minister var inde paa vore Forslag eller manglende Forslag til Forhandlingstoldsatser. Han skildrede, hvorledes vi antagelig vilde bære os ad i Berlin, og det var ganske rigtigt, som han skildrede det, saaledes bærer alle andre sig ad. Man opstiller en Række Toldsatser, og saa bliver man enig om et eller andet Resultat. Og jeg maa sige, at de Opfordringer til Boykot, altsaa til frivillige Repressalier og til uansvarlige Repressalier, der er kommet fra officiel dansk Landbrugsside, er ganske parallelle med denne Politik — hvis de ikke skulde lægge et Pres paa Tyskland, var der ikke Spor af Mening deri; men dette Pres maa selvfølgelig hellere lægges bevidst og under Statsmagts Ansvar gennem Forhandlinger om Toldsatser end gennem en ukontrolabel Boykotbevægelse.

Jeg nævner atter, som jeg nævnte det forleden Aften, hvorledes navnlig hollandsk Boykot havde mobiliseret den tyske Indu-

stri og Handel og sat denne i Bevægelse til Fordel for, at den finsk-tyske Traktat, som næsten da allerede var Kendsgerning, ikke blev ført ud i Livet; og det er dog vel det bedste Bevis paa, at et Pres, der lægges paa den paagældende Stats Eksportinteresser, kan virke, idet de altid vil reagere nogenlunde omgaaende.

Jeg er villig til at komme tilbage til disse store Problemer ved den fortsatte Finanslovdebat; men jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Minister, at det er underligt, at vi skal have Bebrejdelser for at opstille Taagebilleder og Fantasier med Hensyn til disse ofte omtalte Forhandlingstoldsatser, med Hensyn til vort Krav om en aktiv Handelspolitik.

Taler man med Danmarks Repræsentationer i Udlandet, hører man dem Gang paa Gang i aktuelle vanskelige Situationer klage deres Nød over den hjemlige Politik, der gør det umuligt for vore Gesandter og andre Repræsentationer at træde op med fornøden berettiget Autoritet overfor det paagældende Land. Jeg ønsker ikke at nævne Navne paa dette Sted, og det er der vel heller ingen, der forlanger af mig; men jeg beklager dybt, at de, der staa ude paa Fronten og i deres daglige Tilværelse under deres Forhandlinger med de paagældende Landes Myndigheder selv føler, hvor Skoen trykker, øjensynlig ikke har kunnet finde mere Gehør indenfor Centralledelsen af Udenrigstjenesten, end det viser sig gennem disse Udtalelser — ellers var saadanne Udtalelser umulige.

Det er uansvarligt fra dansk Side at fremhæve udadtil, at vi aldrig vil foretage os noget som helst. Det maa være umuligt for dansk Repræsentation paa denne Basis at varetage Danmarks Interesser med tilstrækkelig Vægt og med den Udsigt til Succes, som vore Forhold i saa høj Grad berettiger.

Vi har en stor, en dygtig og ogsaa en dyrt arbejdende Stab i Udenrigstjenesten. Hvis hele denne Tjeneste kun skal være til for at sige: vi gør ingenting, vi kan ingenting, og vi vil ingenting, saa tror jeg, det er for stort et Apparat.

Men, som sagt, jeg henholder mig til de Udtalelser, de mange Klager, jeg har faaet, til dem, jeg selv har haft Indblik i. Jeg tror, at hvis man een Gang blot vil antyde herhjemme fra officiel Side, hvad vi Konservative saa mange Gange har foreslaaet, at der dog kan være Grænser, ud over hvilke den danske Taalmodighed ikke vil stige, og hvorefter man altsaa vil kunne gaa til Modforanstaltninger, vil blive tvunget